

Księga Wyjścia

Rozdział 1

1. Oto imiona synów Izraela, którzy przybyli z Jakubem do Egiptu; każdy przybył ze swoją rodziną: 2. Ruben, Symeon, Lewi i Juda; 3. Issachar, Zebulon i Benjamin; 4. Dan, Neftali, Gad i Aszer. 5. A wszystkich dusz, które wyszły z bioder Jakuba, było siedemdziesiąt. Józef zaś *już* był w Egipcie. 6. Potem umarli Józef, wszyscy jego bracia i całe to pokolenie. 7. A synowie Izraela byli płodni, rozrodzili się, rozmnożyli i bardzo umacniali, a ziemia była ich pełna. 8. Wówczas nastał nad Egiptem nowy król, który nie znał Józefa. 9. I powiedział do swego ludu: Oto lud synów Izraela stał się liczniejszy i potężniejszy od nas. 10. Postąpmy więc z nimi mądrze, by się nie rozmnożyli, bo gdyby przyszła wojna, mogliby przyłączyć się do naszych wrogów i walczyć przeciwko nam, i opuścić ziemię. 11. Ustanowiono więc nad nimi nadzorców, aby ich gnębili ciężarami. I *lud Izraela* zbudował dla faraona miasta na składy: Pitom i Ramzes. 12. Ale im bardziej ich gnębili, tym bardziej się rozmnażali i rośli, tak że zatrwożyli się z powodu synów Izraela. 13. I Egipcjanie zmuszali synów Izraela do ciężkiej pracy. 14. I uprzykrzali *im* życie uciążliwą pracą przy glinie i przy ceglach, i przy każdej robocie na polu. Do wszelkiej pracy zmuszali ich bez litości. 15. I król Egiptu rozkazał hebrajskim położnym, z których jedna miała na imię Szifra, a druga Pua; 16. Powiedział: Gdy będziecie przy porodach hebrajskich *kobiet* i zobaczycie, że urodził się syn, zabijcie go, a jeśli córka, niech zostanie przy życiu. 17. Lecz położne bały się Boga i nie robiły tak, jak im rozkazał król Egiptu, ale pozostawiały chłopców przy życiu. 18. Wtedy król Egiptu wezwał położne i powiedział do nich: Dlaczego tak postąpiliście, że pozostawiście chłopców przy życiu? 19. Położne odpowiedziały faraonowi: Hebrajskie kobiety nie *są* takie jak egipskie *kobiety*. Są bowiem żywotne, rodzą wcześniej, zanim przyjdzie do nich położna. 20. I Bóg dobrze czynił tym położnym, a lud się mnożył i bardzo się wzmocnił. 21. A ponieważ położne bały się Boga, zbudował im domy. 22. Wtedy faraon rozkazał całemu swemu ludowi: Każdego syna, który się urodzi, wrzucie do rzeki, a każdą córkę pozostawcie przy życiu.